ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 Ἰανουαρίου 1924

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — ΕΤΟΣ Η. — ΑΡΙΘ. 2184 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50 — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ — ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΠΡΩΤΗ Η ΑΓΓΛΙΑ

Ἀναγγέλλεται σήμερον ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως—πρώτης αὐτῆς—ἀναγνώρισις τῆς νέας ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ συγχρόνως ἡ ἔγγραφος πρὸς αὐτὴν ἔκφρασις τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἑνὸς Κράτους πρὸς τὸ ἄλλο.

Τὸ γεγονὸς εἶναι καὶ πρέπει νὰ χαρετισθῇ ὡς μία σημαντικὴ διπλωματικὴ νίκη τοῦ Βενιζέλου. Διότι, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει ὅτι αἱ σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, ἀπὸ διετίας περίπου εὑρίσκοντο ἐν δεικνυμένῃ, τὸ αὐθόρμητον τοῦτο διάβημα τῆς Ἀγγλίας ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπανασυνδέσεως τῶν σχέσεων μετ' αὐτῆς καὶ τῶν βάσεων ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ στηριχθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ φιλικὴ προσέγγισις τῶν δύο κρατῶν τὴν ὁποίαν ἐπιβάλλει ἡ ἀμοιβαιότης τῶν συμφερόντων των.

Τὸ ἀγγλικὸν παράδειγμα ἀφ' ἑτέρου ἔσχεν ἄμεσον ἀπήχησιν εἰς τὸ Βελιγράδιον καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἄγκυραν. Ὁ διπλωματικώτατος Ἰσμὲτ ἔσπευσε νὰ διαβεβαιώσῃ τὰς προσφιλεῖς του εἰς τὸν πολιτικόν του ἐν Λωζάννῃ ἀνταγωνιστήν, διατηρῶν προφανῶς ζωηροτάτην ἀνάμνησιν τῆς μετ' αὐτοῦ πολιτικῆς του πάλης.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΘΑ ΠΕΙΘΑΡΧΗΣΗ

Ὁ στρατηγὸς Ὀθωναῖος μετέβη καὶ πάλιν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸ ταξεῖδι του ἀποδίδεται εἰς τὴν ἐπίμονον ἀπαίτησιν τοῦ Στρατοῦ ὅπως ἐπιλυθῇ τὸ ζήτημα τῆς δυναστείας. Καίτοι, κατόπιν τῆς τόσον ἐπισήμως ἐκδηλωθείσης ἐπιθυμίας τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων ὅπως ἐπαναλάβουν εἰς τὸ καθαρῶς στρατιωτικὸν ἔργον των καὶ τῆς κατόπιν τούτου διαλύσεως τῶν στρατιωτικῶν συνδέσμων, ἔχομεν ὅλους τοὺς λόγους νὰ μὴ δώσωμεν πίστιν πολλὴν εἰς τὴν εἰκασίαν αὐτὴν ἀλλὰ νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι λόγοι ὑπηρεσιακοὶ μᾶλλον καλοῦν τὸν στρατηγὸν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἐν τούτοις, ἐὰν πράγματι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ ταξειδίου του εἶνε ἡ ἐπίλυσις τοῦ δυναστικοῦ ζητήματος, ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ἐπέμβασις τοῦ στρατηγοῦ πρέπει νὰ ἔχει ἁπλῶς συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα. Δι' ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ προθέσεις τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε ἤδη γνωσταί. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἐξαρτήσῃ καὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ τὴν λύσιν, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ πολιτειακὸν ἀπὸ τὸ ἐνεργηθησόμενον μετ' οὐ πολὺ δημοψήφισμα.

Ἡ διὰ τοῦ δημοψηφίσματος ἐκδήλωσις τῆς λαϊκῆς θελήσεως θὰ ἐξομαλύνῃ τὴν κατάστασιν καὶ ἡ δημιουργηθησομένη ἐξ αὐτοῦ πολιτικὴ πραγματικότης πρέπει νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ μὲ σεβασμὸν καὶ πειθαρχικότητα πνεύματος ἀπό τε τοὺς ἀντιφρονοῦντας πολιτικοὺς κόσμους ἀλλὰ καὶ κατὰ μείζονα λόγον ἀπὸ τὸ Στράτευμα ποὺ εἶνε ἡ μόνη ἐγγύησις τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ ταξεως τῆς χώρας βάσις τῆς ὁποίας εἶνε ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ κυριάρχου λαοῦ. Τὸ ἀντίθετον θὰ ἐσήμαινε καταπάτησιν τοῦ κυριάρχου πνεύματος τοῦ λαοῦ καὶ θὰ ἐπέφερεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀναρχίαν ἢ τὴν τυραννικὴν δικτατορίαν. Ἀλλὰ ἡ λύσις αὐτὴ βεβαίως, δὲν εἶνε εὐκταία διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΙΑΤΙΚΑ ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ

Ἐπέλασε λκαὶν κιὸ φετεινό· Ἄη – Βασίλη· μέλι ἀπὸ τὴν ἀλῆ μις. Ἡ ὁ πιὸ χὴ ἤτανε πιρπάνου ἀπὸ μεγιὸ πρὶπη

Δεν ἤτα ε κόσμος ἐκεῖνος ποὺ πλημμύρισε τη νύχτ ι τῆς πορπμονῆς τοὺς δρόμους καὶ τὸ μαγαζιά. Ἤτανε ἀνθρωποπέμαρρος, ἤτανε ἀ-θρωποπίχρο, ἤτανε σαρδελλοπίστωμα. Κυρίως γιορταζε ὁ λαός. Ἡ μέση τάξη, κή φτωχη. Ἡ ὦ: ἀρ-στοκρασ. ντὲ λὰ βηρὲ ἔλαμπε διὰ τῆς ἀπουτίας τη, ἡ ἐμούγκρ ιζε ἀπαλιτικὰ μὲ τὶς θηριώδαις σειρῆνες τῶν οὐτοκινή των τη.

***

Πόσες μουσικέ„ Ἄπολλον ἀποτρό πα! Πόσες μουσικές ἐτυφ ίγγισαν τὰ φιλελεύθερα ὦτα τῶν Μυτιληναίων μὲ τὸ ἀνυπόφορον ἐκεῖνο τραγοῦδι τοῦ Βενιζέλου.

Πολὺ ἀμφιβάλλω ἂν ὁ Σεγ ἔκανε πιὸ πολλοὺς ἀντιβενιζελικοὺς ἀπ' ὅσους ἔχει κάνει οὐτὸ τὸ μουσικοποιητικὸ δυστύχημα.

***

Κάλλαντ ι! Ἀκούσαμε ὅλων τῶν ἐκδόσεων, ὅλων τῶν παραλλαγῶν καὶ ὅλων τῶν γλωσσῶν. Τὸ φεῦρ ἀνήκει στὴ γυναικόπουλα ποὺ τραγοῦδησαν γιὰ τὴ Στέγη τῶν Φυλικῶν ἐρέθρων. Ἤτανε τὰ σεμνὰ Λεσβιακὰ κάλλαντα μὲ τὴν ὑπερβολικὴν ἁπλή τους μελωδία. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀκούσαμε ἔτσι ἀριστοτεχνικά.

Ἀκούσαμε καὶ τὰ κ ιλύφωνα ἐφτανησιώτικα. Καλέ, πολὺ καλό, μὰ θυμίζουν πολὺ τὶς «ἀματινάδες» τοῦ Νιόνιου στὸν Καρανκιόζη. Ἀκούσαμε καὶ θλιβερὰ ἀνατολίτικα, Ν.κομηδιότικα, Κ.ισαριανά, ἀκόμη καὶ Ἀρμενίκα. Τὰ τελευτ ία ἤτανε πολὺ κλαψάρικα καὶ ὑπερβολικὰ μονότονα. Κα ὶ γλώσσα μὲ τὴν ἴδια ἠχητικὴ. Θαρρεῖς πῶς ἀνε ιατεύα κανεὶς μιὰ κόσσα παλιοσιδερα.

***

Ἐκεῖνο ποὺ ἤτανε φρικτὸ ἤτανε τὸ καλάντισμα τῶν παιδιῶν τοῦ Ἀσύλου. Τὰ παιδάκια εἶχανε π ολὺ καλὲ, καὶ συμπαθητικὲ φωνοῦλες συντεταισμένες. Μὰ ἡ μουσικὴ Ἔ α δεσσαλικο ἄσμα ἀπ' τὰ πιὸ σχολικο. Οἱ στίχοι. Ἔνα νερόβροντο κατασκεύασμα καθαρεβουσιάνικο ἀπ' τὰ πιὸ ἀνόητα ἀπ' τὰ πιὸ βλακώδη Ὑπάρχουν ἀκόμα φαίνεται δασκάλαια τῆς παλιᾶ ἐποχῆς, ποὺ θεωροῦν ὡς πρόοδο τὴ Ρωμαίικα καλάντα ποὺ μᾶ. παράδεσαν τὶ αἰώνες γιομάτα πόθη καὶ ἀστρόμπτιμα ἐθνικὴ κληρονομικὴ ψυχή.. Ὑπάρχουν φαίνεται ἀκόμα δασκάλε ἐυλέτιε, μὲ τὴν καρδιὰ γιομάτην μόναν ἀπὸ τὰ εἰς ἰή,—πῆς—ἄρχη —μέση; χρίσιαν—χλοὺν καὶ ἀφῶν. Κἐκτσαν κ' ἔβαλαν στὸ στόμα τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ἀσύλου αὐτὴ τὴν περικιφαλοιῶδη β α κεία.

Ὁ Ἅγιος Βασίλειος ἆ; τοὺς συγχωρῆσαι. Ἐμεῖς ποτέ.

***

Ἡ Σκηνὴ σ' ἕνα μεγάλο κατάστημα. Φῶτα, κυρίες, μομαδὲς, κοῦκλες, σιδεροδρομάκια, σπουδάκια, ντέμια, φισουλῆδες, καραγκιοζάκια.

Μπαίνει μιὰ φτωχοῦλα φορισμένη. Στὴν ἀγκαλιὰ ἕνας μπεμπέκαρος κόκκινος σὰν ντισόφρι, μὲ πονηρὰ γαλανὰ μάτια ποὺ κυττοῦνε κατάπλητα ἕνα τόσο δὸ βαπόρι ποὺ τὸ κουβοῦζαις καὶ τρέχει. Ἀνάλογη μὲ τὸ θάμβος του ἐκείνου τοῦ μαγικοῦ ὑπερσκεανίου εἶνε καὶ ἡ ἐμφάνεια μὲ τὴν ὁποίαν τὸ ἕνα δεκεμβράκι του ἐρχόμενο εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μυτίσας του.

— Αὐτὸ θέλω, μαμᾶ!

— Πόσα κάνει; Ρωτᾶ ἐκεῖνη τὸν ὑπάλληλο ἐπὶ τῶν παιχνιδιῶν.

— Αὐτό; Χμ! Διακόσες πενήντα δεκαχμές!

Ἡ μητέρα κυτοῦζει μὲ δέος καὶ σεβασμὸν τὸ βαποράκι.

— Ἀμὲ αὐτὴ ἡ κουκλίτσα ἡ λαουχέτιν;

— Τριάντα-τη.!

— !!!..

— Ἀμὲ αὐτὸ τὸ τόπι;

— Εἰκοσιπέντε—της!

— !!!...

— Ἀμὴ αὐτὸ τὸ πανένιο ἀρκοῦδι;

— Ἐκατὸ πενήντα της!

— Ἀμὴ ἐτὸ τὸ...

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ. Μᾶς σκότισες. Τί γράφ ἐχεις μωρέ;

— Μιὰ δρ.χμὴ κοὶ τρεῖς δεκάδες.

— Καὶ μὲ χασομέρκες τόσην ὥρα! Ἄς στὸ διεβολο γουρουνοῦζα.

Ἡ γυναικοῦλα ἔντρομη τρυπώνει μὲ τὸ πλήθος ποὺ σαρώχτοιτ καὶ ἄλληλοποιιτοι. Ο μπεμπέκαρος ἐξοκολουθεῖ τὸς οὐτὸς ψυτὸς δηλήσεις μὲ φωνὴν ὑψηλοτέραν.

— Ἐκεῖτο θέλω, γὼ, μεμᾶ!

Μερικοὶ γελοῦν χεχεδῶς. Ἡ γυναικοῦλα τιρᾶ ἕνα χεστοῦτι τὸν μπεμπέκαρο ποὺ ἐγεννήθη μὲν ἀρρὸς καὶ γερὸς καὶ ροδοκόκκινος, ἀλλὰ ὧν πληθὺς ἐπεχάρησε διὰ μιᾶ: δραχμὴ: νὰ γένει ἐφφαλίστης ὑπερωκεανέου.

***

Σὲ τὸ ο ιστιβὶ σάλλο κατέστημ.

Τὸ αὐτοκίνητο :

— Γκούρρρ! γκούρρ! Ἀούσα! Κάντε τόπ ἠβίθοα! Δὲ βλέπετε μωρὲ ποὺ ἤρθα ἐγὼ κα ὶ ἡ κυρα Γκιζοκασσίδου μὲ τὴν δεσπ ινίδα γιὰ τὰ δῶρα τη; ; Φούρρρ! Φοῦρρρ! (Γινάζει ἀπ' τὰ πεινὰ του βρώμικο κοπνὸ ἀπὸ μπενζίνα, γιὰ νὰ ἐκδηλώσει τὴν ὑπέρτατη περιφρόνησή του πρὸς τὸ πλῆθο).

Βγαίνει ἡ κ. Γκιζοκασίδου καὶ ἡ δεσπινίς.

Ἡ κυρία : Θηλεία ἱπποπόταμος ἐγκυταλείψασα τὸ τέλια καὶ στεγνώνουσα ἐπὶ τὸ λούρ καὶ παρὰ λούρ καὶ μετέξης. Ὀφθαλμοί, στοφῖες. Μύσταξ ἐξ τὸ χείλος. Ἐλαία τοιχωτὴ εἰς τὴν πρωΐαν. Ἡ δεσπινίς : Σπεγγέτ ὑπὸ μορφὴν παιδοῦ. Ἔτη μόλις πέντε. Ὕψος ὀλιβερὸν γεροντοκόρης χολερικῆς, δύο λεπτὰ μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀναγ ώσεως τῆς «Κυρίας μὲ τὰς Καμελίας».

Γκαρσόν : (Δέκα ὑποκλίσει . Δέκα τεμενάδες. Δέκα κα ντέρια ζίχαρι θὰ φ ᾶς μὲς τὴ λίμνη). Ὦ! χρόνια πολλὰ κυρία! παρντὸν νὰ φρωνᾶχω τὸν κύριο! (καταπέει ὁ καταστηματάρχη; μὲ τὰ ἴδια σκηνικά).

Ἡ κυρία διαλέγει ἕνα περίδρομο ἀγοραστικὸ πιτιε; παιδικὲ, πλυτέλειες; Τὸ κλεκτικὸν σπαγγέτο αἱ; κάθε ἐκλογὴν τῆς μπαμᾶ; καταρίσκει μελιγγοῦκα. Ὁ σωφὲρ τὰ κουβιλὰ στὸ αὐτοκίνητο. Ἀναγαισμό.: Τὸ ὅλον δρ.χμὲς 1475 καὶ 50 λεπτά. Τὸ αὐτοκ.νητο : (ξεντιώνται; γιὰ νὰ φύγει) Μπρρρρ! Μπρρρρ καὶ σᾶ; ἔφαγα, σᾶ; ἔκοψα, σᾶ; λίσπωσα σᾶ; ἔκανε πῆτα μὰ τὸ Θεό! Ἀούα — ἀούα — ἀούα! Γάου! γάου! Ἡ κυρία φεύγει μωρέ! Ὀρίστε! Ἄνεψε καὶ τὰ μέσα ἠλεκτρικὰ γιὰ νὰ τὴν δῆτε! Ἔρ ἐ ἀρχοντές! Βρρρρρρ! φσσσς! Φοῦρρρ φουρρ! ('Απ' τὰ πεινὰ του τυνζει πρὸς τὰ; φίνα: τὸ πλήθους ἀτμοὺς, βενζίνης καὶ φεύγει ὡς βέλος ἀνάμεσα εἰς τὸν πατικὸν τοῦ λαοῦ. Ἀκούεται ἀπὸ μακρυά). Ἀούσαα! δῆτε μας μωρέ! Φεύγουμεεεεεε!

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΥ ΚΑΒΑΛΛΑΡΗ

Κορίτσα, 6. Ἰανουαρίου.— Ἡ λεβεντογένια Θεσσαλία—τόπος γεμάτος θρύλλου καὶ παραδόσεις ἀπ' ἐκεῖνες ποὺ σὰν ἱστορία καὶ σὰν παρημύθι περνᾶνε καὶ σώζονται ἀπὸ στόμα σὲ στόμα, ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεά— σκορπᾶ σήμερα ἕνα βαθύτατο σκίρτημα. Ἐπισιρέφει στὴν ἰδιαίτερή του πατρίδα τὸ πιὸ ἄξιο καὶ τιμημένο παιδί της, τὸ πιὸ δοξασμένο. Ὁ Πλαστήρας.

Ἀπ' τὴν Ἀθήνα ὡ; ἐδῶ, στοὺς διάμεσους σταθμοὺς, ὁ κόσμος περικυκλώνει τὸ βαγόνι τοῦ Ἀρχηγοῦ. Μόλις τὸν πεῖθουμε νὰ φαγῇ στὸ παράθυρο. Μέσα στὸν κόσμον αὐτὸν βλέπουμε καὶ κάποια ἀνθρώπινα κουρέλια, γυμνὰ, ξυπόλυτα—γύρω τους ἡ παγωνιὰ γεμάτη παγίδες γιὰ τοὺς ἐεσιμόρφους αὐτοὺς; ἀνθρώπινους ὀργανισμούς. Σπὰ μάτια τους; ἀνεβαίνουν κύματα ἐνὸς βαθύτατου πόνου. Κι' εἶνε σὰν νὰ λένε:

— Πατέρα μα, φεύγεις. Ἐμεῖς τὶ θ' ἀπογίνουμε τώρα;

Τὶ πολυσήμαντη ἡ ἄφω η αὐτὴ ἐρώτηση! Γιατὶ ὁ Πλαστήρας δὲν ἀντιπροσώπευε γιὰ τοὺς πρόσφυγας αὐτοὺς μονάχα τὴ στοργή. Ἐσπάρκιονα καὶ τὸν ἀκοίμητο πόθο τοῦ Γυρισμοῦ στὶς ἀξέχαστες πατρίδες τους...

Κι' ὅταν ξεκινοῦσε τὸ τρένο, πάντα σχεδὸν βλέπαμε τὰ μάτια τοῦ Ἀρχηγοῦ δακρυσμένα...

***

Μιὰ ἱστορία—ἱστορία πολυσύνθετη, περιπετειώδης—δεκάξη μηνῶν, ξετυλίγετοι μέσα στὸ κομψὸ σαλόνι, ποὺ μᾶ; ἀπεμακρύνει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα. Λεπτομέριες ἄγνωστες, σελίδες μυστικὲς, παρασκήνιο, κρυπτὴ γιὰ πρόσωπα, πράγματα ἀγνώες, χαρουγὲς ἐλπίδων, νύχτες διαψευσέων τους, καὶ μέσα σ' ὅλα, κάνω ἀπ' ὅλο, μιὰ προσπάθεια ἀτέλειωτη, ἀγωνιώδης, σταθερὴ, προσδευτικὰ σταθερὴ, μοχὲς πρὸς πρόσωπα καὶ ἀρχὲ; μάχες πρὸς προλήψεις καὶ γεγονότα, — μιὰ ἱστορία τόσο πολυκύμαντη, ποὺ στὶς λεπτομέρειές της ἐπαίζονταν ἡ τύχη τῆς Πατρίδας...

Μιλᾶ, μιλᾶ ὁ Ἀρχηγὸ; στὸν στενὸ κύκλο τῶν ἐμπίστων του πιὸ, ὁ Ἰδιώτης στοὺς φίλους του. Μιλᾶ. Κι' ἐμεῖς ὅλοι μὲ θρησκευτικὴ σιωπὴ, τὸν ἀκοῦμε, καὶ μετὴ ρυτιδιδῆ μες μεγαλώνα κ' ἀψηλώνει ὁ Ἀρχηγὸς μὲ μορφὴ μαρτυρικοῦ ἀγωνιστή...

Καὶ τελειώνει :

— Φεύγω ἥσυχος ἀφίνοντας πίσω μου τὴν Ἑλλάδα σὲ χέρια δυνατά...

— Ἡ Ἑλλάδα θὰ ἐτοιμάζεται καὶ θὰ περιμένῃ πάλι νὰ πέσῃ στὰ δικά σου χέρια τοῦ λέγω...

Ὁ Ἀρχηγὸς δὲν ἀπήντησε. Τὸν εἶδα βυθισμένο σὲ σκέψεις—τί σκέψεις;

***

Στὸ σταθμὸ τῶν Σοφάδων μιὰ ἀπροσδόκητη εἰκόνα. Ἡ ὥρα 9 τῆς νυκτός. Ἡ γῆ σκεπασμένη μὲ χιόνια. Κρῦο τρομερό. Σκοτάδι. Καὶ ξάφνου μιὰ παρέξενη συνοδεία πολυπληθὴς κυκλώνει τὸ βαγόνι μας. Ἄνθρωποι κρατῶντας στὰ χέρια ἀναμμένες λαμπάδες. Κάτι σὰν λιτανεία μυστηριακὴ μέσα στὸ σκοτάδι. Προσφωνεῖ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς τὸν Ἀρχηγὸ μὲ λίγα λόγια καρδιακά. Ἀπαντᾶ ὁ Ἀρχηγὸς μὲ συγκίνησι. Τὸ φῶς τὸ τρεμάμενο τῶν λαμπάδων φωτίζει τὰ πρόσωπα τῆς συγκινητικῆς αὐτῆς σκηνῆς.

— Δυὸ ὧρες; περιμένουν ἐδῶ, μοῦ ψιθυρίζει κάποιος ἀπὸ τὸ πλῆθος.

— Περιμέναμε τὸν Νυμφίο τῆς Πατρίδος, μοῦ λέγει ἕνας ἀπὸ τοὺς χωρικούς.

***

Στὶς 9 1)2 φτάνουμε στὴν Καρδίτσα. Ἀφίνω τὶς συνεδιμένες ὑποδοχές, τὶς ζητωκραυγὲς καὶ τ' ἄλλα τὰ σχετικά. Μὲ συναρπάζει μιὰ ἄλλη σκηνή. Στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Ἀρχηγοῦ ἕνας χαρούμενος παιδικόκοσμος πηδᾶ σὰν λαμπό, στὰ χέρια τοῦ Πλαστήρα. Κι' ἡ τρεμάμενη φωνή τους, γεμάτη παλμοὺς στοργῆς ψιθυρίζοντας τὴν λέξ «Πατέρα» μᾶ; θυμίζει τὸν γυρισμὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως, τοῦ Πολεμάρχου, στὸν ἰδιωτικὸ, τὸν οἰκογενειακὸ βίο. Δυὸ γέροντοι— ἡ μάννα του κι' ὁ πατέρας του — σπεύδουν καὶ τὸν ἀγκαλιάζουν. Καὶ σκύβα ὁ Ἀρχηγὸς καὶ φιλᾶ με εὐλίβεια τὸ χέρι τους. Ὅταν σὲ λίγο καθίσαμε στὸ τραπέζι. Οἱ γονεῖς τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὁ Ἀρχηγός, ἡ ἀδελφή του, τ' ἀδέλφια του, οἱ ὑπασπισταί του ταγῆοχης Χ. Παπαθανασόπουλος καὶ λοχαγὸς Γ. Ζωγλοπίτης, οἱ δημοσιογράφοι Παντελῆς Καψῆς κ' ὁ ὑποφαινόμενος — ποὺ τὸν ἀκολουθήσαμε ὄχι ὡς δημοσιογράφοι ἀλλὰ ὡς φίλοι τ ου — τὰ παιδιὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὁ Πλαστήρας; ἦταν πολὺ συγκεκινημένος.

— Μάννα, πόσα χρόνια ἔχουμε νὰ κα θίσουμε μαζὶ στὸ Χριστουγεννιάτικο τραπέζ ;

— Μὰ παιδί μου, τὰ μετρᾶσα μὲ καημὸ χρόνο μὲ χρόνο. Θάνε εἴκοσι χρόνια.

— Μὰ ἀπὸ τὸ 12 κ' ἐδῶ, τὸ καταλαβαίνω, τοῦ λέγω, πρὶν μᾶς δὲν ξεπεπούσουνα νὰ γοριτάσεις σὸ σπίτ σου ;

— Καὶ ποὺ θάφινα τὰ παιδιὰ τοὺς στρατιῶτες μου ; ἀπαντᾶ ὁ Ἀρχηγός.

***

Ὁ Γιάννης, ὁ τρομερὸς καὶ φοβερὸς Γιάννης, ἕνα ἀπὸ τὰ ὀρφανὰ ποὺ υἱοθέτησεν ὁ Πλαστήρας, ἐπιλοχίας μικροσκοπικὸς, ποὺ τὰ κορδόνια τοῦ βαθμοῦ του εἶνε πιὸ μεγάλα ἀπὸ τὸ μπόϊ του, ἔχει μιὰ μεγάλη ἀπορία καὶ μᾶς ἐκμυστηρεύεται σὲ πολὺ μελιγγολικὸ τόνο :

— Τώρα ποὺ ἀποστρατεύτηκεν ὁ μπαμπᾶς μου, μπορῶ ἐγὼ νὰ παρσμένω στὸν στρατό ;

— Ἀποστρατεύσου καὶ σὺ, τοῦ λέγω :

— Ἐδκολο εἶνε, μὰ τότε πῶς θὰ πίρουμε πίσω τ' ἀμπελι μας ;

Τ' ἀμπελι τοῦ Γιάννη βρίσκεται στὸ Ἀξάρι, στὰ χέρια τοῦ Κεμὰλ — ἡ μόνη περιουσία τῶν ὀρφανῶν, ἀπὸ τὸν πατέρα τους τὸν Γιώργη τὸν Γιαρμάκογλου, ποὺ Βουρλιώτης ἐγκατεστάθηκε καὶ παντρεύτηκε καὶ παιδίωσε στὸ Ἀξάρι.

Ὁ Πλαστήρας ποὺ τοῦ μεταβίβασμα τὴν ἀπορία τοῦ μικροσκοπικοῦ Γιάννη, τὸν ἄρπαξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ κυττάζοντάς τον κατάματα, τοῦ λέγει σοβαρά :

— Ἔννοια σου, Γιάννη, καὶ θὰ τὸ πάρουμε τσχὰ τ' ἀμπελι.

— Καὶ τὸ ντάμι, μπαμπᾶ, προσθέτουν ἐν χορῷ ἡ Λυδία κ' ἡ Μαρία, οἱ ἀδελφοῦλες τοῦ Γιάννη.

— Καὶ τὸ ντάμι, βέβαιο, τοὺς λέγει ὁ Ἀρχηγός.

Καὶ ἔμεινε κίμποση ὥρα ἀφηρημένος, βυθισμένος σὲ σκέψεις: — σκιρτῆστε πρόσφυγες στὶς βαθειὲς σὺτὲ; τοῦ Πλαστήρα σκέψεις,...

***

Κ.' ἀρχινᾶ τὸ προσκύνημα. Θάταν πὸ σωστὸ νὰ ἔεγα, τὸ χειρ φίλημα. Ὅλη ἡ Καρδίτσα. Ἀπὸ τὰ γειτονικὰ χωριά—κ' ἐ, δὲν ἔπεφτεν ἡ χρονάτη αὐτὴ χειμωνιὰ, ὅλα τ' Ἄγραφα θὰ ἔρχοταν στὸ προσκύνημα τοῦ Ἀρχηγοῦ. Ζῆ ὁ Ἀρχηγὸς στὶς ἀναμνήσεις τῆς παιδιάστικης, τῆς ἐφηβικῆς ζωῆς του. Παληοὶ φίλοι του, παληοὶ συμμαθηταί του, παληοὶ συντρόφοι τῶν παιδικῶν ἀναμνήσεων. Κι' ὁ Ἀρχηγὸς, ποὺ βαρέθηκεν ἡ δημοκρατική, ἡ ἁπλοῖκή ψυχή του, τοὺς μεγαλόσχημους τίτλους, τὶς τιμὲς, τὶς ἐθιμοτυπίες, τὸ γάντι, ἀνακουφίζεται σήμερα ζῶν μέσα στὸν κόσμο τὸν δικό του.

— Ἤρθεν ὁ Νίκος.

— Γειά σου Νίκο.

Καὶ μᾶς; διηγεῖται ἡ Στεργιάνω, ἡ μάννα τοῦ ἀρχηγοῦ, ἡ Θεσσαλικὴ αὐτὴ Σπαρτιάτισσα,— μιὰ γρηὰ ἔξυπνη— τῆς; κληρονόμησεν ὁ Ἀρχηγὸς μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες ἀρετέ; τὴς καὶ τὸν ἐλαφρὸ τόνο τῆς εἰρωνείας.

— Ἀμ' γιέ μου δὲν τὰ ξέρ'ς, ἦρθε μιάνα τὶς προάλλες νὰ μὲ παρακαλέσῃ κάτι, κ' ἔπεσε στὰ πόδια μου — σήκω, χριστιανή μου, καὶ δὲν εἶμαι Δεσπότης— καὶ μοῦ ' πε «Μεγαλειότατε»! Ἀκοῦς ἐκεῖ Μεγαλειότατε! —, ἐγὼ' μα ἡ Στεργιάνω, τί ἔκαμε ὁ Νίκος μου ; τὸ ἔκαμε μ' ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδας μαζύ, — πιέτε, ἀπ' αὐτὸ τὸ κρασί, εἶνε τ' ἀμπελιοῦ μου, τὸ κλάδεψα μὲ τὰ χέρια μου.

Καὶ κυτᾷ κατάματα τὸ παιδί της, καὶ τὰ μάτια της βουρκώνουν, βουρκώνουν καὶ τὰ μάτια τοῦ Νίκου της.

— Θυμᾶσαι μάνα ὅταν μ' ἔδερνες ;

— Μπᾶ, δὲ τὸ θυμάμαι νὰ σ' ἔδερνα.

— Ὅταν καβούρνιζα τὸ μπαρούτι ποῦ ' ταν στεγνό . . .

— Ἀμ' τί ἤθελες, νὰ σ' ἀφήσω νὰ βγάλῃς τὰ μάτια σου ; . . .

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως ξεκουράζεται.

Κ. Μ.

ΤΟΠΙΚΑ

— Τὰ κάλαντα γιὰ τοὺς φυματιῶντας ἀπέδωσαν δρ.5.000

Ἐμετρήθησαν καὶ κατετέθησαν εἰς τὴν ἐνταῦθα Τράπεζαν Χ" Χριστόφα ὑπὲρ τῆς Στέγης Φυματιώντων Ἐφέδρων δρ. 5002 συλλεχθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ὁμίλου τῶν Γυμνασιοπαίδων ποὺ ἐτραγοῦδησε τὰ Κάλαντα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πρωτοχρονιᾶς.

Παρεκλήθημεν ἀπὸ τὸν "Ομιλον νὰ εὐχαριστήσωμεν δημοσίᾳ τὴν Λέσχην «Πρόοδος» διὰ τὴν ἐκ δραχ. 500 προσφορὰν της.

— Κακουργοδικεῖον

Ἄβρον συνέρχεται τὸ Κακουργοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν τοῦ ἐπὶ ἀναιρέσει κατηγορουμένου Σπυρ. Τσαμπλάκου.

— Εὐσεβεῖς δωρεαὶ

Ὁ κ. Ἐλευθέριος Εὐσταθίου ἀντὶ στεφάνου διὰ τὴν κηδείαν τοῦ Παναγιώτη Κομίλη προσέφερε μέσον τοῦ «Ἐλ. Δόγου» 200 δρ. εἰς τὴν «Στέγην Φυματιώντων Ἐφέδρων» καὶ 200 δρ. εἰς τὸ "Ασυλον Παιδός.

— Κατὰ τῆς ἐπιζωοτίας

Ὁ κ. Νομάρχης Λέσβου διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας παρεκάλεσε νὰ ἀποσταλῇ κτηνίατρος μετ' ἐμβολίων πρὸς περιστολὴν τῆς ἀναφανείσης εἰς διάφορα χωρία τῆς Νήσου, ἐπιζωοτίας.

— Διατέμησις τροφίμων

Ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς διατιμήσεων ἐπεβλήθησαν αἱ κάτωθι διατμήσεις τροφίμων εἴτινες ἄρχονται ἰσχύουσαι ἀπὸ σήμερον.

Διὰ τὴν πόλιν Μυτιλήνης.

Γάλα λιανικῶς	δρχ.	6
Γιαούρτι λιανικῶς	»	7
Κρέας ἀμνοῦ γάλακτος ἄνευ ἐντέρων	»	24
Κρέας μπεσλεμέδων	»	24
Κρέας βοὸς	»	18
» μπεσλεμέδων	»	22,50

Διὰ τὰ χωριά.

Γάλα λιανικῶς	»	5
Γιαούρτι λιανικῶς	»	6

— Τὰ κάλαντα τοῦ Γυμνασιοῦ

Ὁ Παλλεσβιακὸς Γυμνασιακὸς Σύλλογος εὐχαριστεῖ πάντας τοὺς ἀξιοτίμους συμπολίτας οἱ ὁποῖοι πάνυ προθύμως κατέβαλον τὸν ὀβολόν των κατὰ τὴν παραμονὴν καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Βασιλείου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ προσπαθεῖν διὰ τὴν κατασκευὴν Γυμνασιηρίου ἐν Μυτιλήνῃ.

Εἰσεπράχθησαν τὰ ἑξῆς ποσά: Ἐκ τῆς Λέσχης Πρόοδος δραχμὰ 300, Ἰωάννου Ματθαίου δραχμὰ 125, Ἀδελφοὶ Λαλέη καὶ Π. Ἀντωνίου, Τράπεζα τῆς Ἀνατολῆς, Ἰωσκὶμ Πράλας καὶ Θεμιστοκλῆς Παραδέλλης ἀνὰ δραχμὰς 100. Πέτρος Ραπίτη καὶ Ροδόλφος Ρέλλη ἀνὰ δραχμὰς 75. Ν. Δρακοπούλου δραχμὰς 62.50. Γρηγορίου Ρεπάνη, Ἰωάννου Πραΐδη, Χατζηλία καὶ Σια, Βασίλειος Βασιλείου, Ἀρίστου Χριστοφίδη, Ἀποστόλου Χ" Χριστόφ

4199.75 ἤτοι τὸ ὅλον δραχμαὶ 6037.25.

Ἐπίσης εὐχαριστεῖ τὸν Βιολίσταν μας κ. Νίκον Παπιλλὸν καταρτίσαντα καὶ διευθύναντα τέλειον χορόν, καθὼς καὶ τὰ φιλότιμα παιδιὰ τοῦ Συλλόγου ποὺ προσεφέρθησαν νὰ ψάλλουν τὰ κάλαντα, καταβαλόντα κάθε δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
τοῦ Συλλόγου

— **Στέγη Φυματιώντων**

Ὁ κ. Ι. Σ. Μπουχιέλης ἐφεδρος ἀξιωματικὸς κατεθέσεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Στέγης Φυματιώντων δρχ. 375 ἐκ ποσοτῶν τοῦ λαχείου του. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐχαριστεῖ θερμῶς.

— **Ἱερὸς ναὸς Εὐαγγελιστρίας Ἀκλειδιοῦ**

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν φιλεόρτων ὅτι κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Φώτων θέλει τελεσθῆ πανηγυρικὴ λειτουργία καὶ εἶτα κατάδυσις τοῦ Σταυροῦ εἰς τὴν παλλίμνη.

Κοινωνικὰ

Τὸν καρδιακό μου φίλον Χαράλαμπον Σαμαρᾶν ἐκ Καλλονῆς ποὺ ἀντηλλάξε τὸ δακτυλίδιον τῆς ὀρφανῆς μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς Δίδος Μερόπης Σμυρναίου, εὐχομαι ὅπως πολὺ χρήγορα φορέσουν τὰ ὁλόχρυσα στεφάνια τοῦ γάμου των.

Ἰωάννης Πασαλῆς

Στὸν ἀγαπητόν μου φίλον Δημήτριον Βολετόπουλον καὶ τὴν Δίδα Γεωργίαν Βαρυγόμογλα ποὺ ἔδωκαν ὑπόσχεσιν γάμου εὐχομαι ταχεῖαν στέψιν.

Ἰωάννης Ὀρφανός.

«Σαπφὼ»

Σήμερον Τετάρτην κατὰ γενικὴν ἀπαίτησιν θὰ παιχθῇ τὸ ὡραῖον ἔργον ἡ «Ὀρδινάντζα» μὲ τὴν μαγισσαν «Κοβάγκω» τῇ συμπρᾶξει μουσικῆς Καρακάση ὥρα 9 1/2 ἐξαιρετικῶς ὅλως θὰ παιχθῇ καὶ ὄχι ὥρα ἀπογευματινή. Αὔριον Ζοὺρ Φιξ μὲ νέον ἔργον κοινωνικὸν εἰς 5 πράξεις «Ὁ Κατιδικος,» μεγιστον ἐνδιαφέροντος.

Ποῖος εἶναι ο ΒΙΝΤΟΚ ;!

Ὁ ΒΙΝΤΟΚ εἶναι τὸ κινηματογραφικὸν ἀριστουργημα τοῦ *Ἀρθούρου Βερνὲν* τὸ ὁποῖον προβάλλεται σὲ λίγες μέρες στὸν «ΑΔΚΑΙΟ». Θαῦμα ! ! !

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

— Ἀνοιχθεῖ διὰ περιοδεύειν ἀνὰ τὴν νῆσον ὁ περιοδευων τοῦ « Ἐλ. Λογου» καὶ τῆς «Κομπανεια» κ. Ἰάκωβος Ψαμαδέλης. Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ συνδρομηταὶ αὐτῶν νὰ ἀποστείλουν τὰς δύο ἐφημερίδας ὅπως βοηθήσουν αὐτὸν εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ ἀποτίσοντες τοὺς λογαριασμούς των.

Ἕνωσις Ἐφέδρ. Λέσβου(ΣΕΣ)

Ἀπὸ σήμερον Τεταρτην μπορεῖ νὰ ἐνέργεια ὁ γιὸ Κοτσιστάκο τοῦ Συνέπεμου μας μὲ τὸν τίτλον «Ἕνωσις Ἐφέδρων Λέσβου». Οἱ Σύνδεσμοι τῆς ὑπαίθρου θὰ λάβουν γνῶσιν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐφαρμογῆς μὲ ἐγκύκλιον ποὺ θὰ τοὺς σταλῇ ἡ Διευθυν. Ἐπιτροπή.

Ἀπὸ τὸ Γραφεῖο

***

Δήλωσις

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς χρεοκοπίδος ἀνακοινεῖ ὅτι ὁ χρέος ὑπερ τῶν ἀσθενῶν ἐφέδρων θὰ γίνῃ εἰς τὴν αὐτοῦσαν τοῦ Πανελληνίου τὴν 20ην Ἰανουαρίου 1924. Ἔνδυμα Πεμπάτου.

Μυτιλήνη τῇ 16 Ἰανουαρίου 1924

Πρόσκλησις

Προσκαλοῦνται ἅπαντα τὰ ταπτικὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἐλαιοκτηματιῶν Προσφύγων Λέσβου ,ὅπως προσέλθωσι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 20ην τρέχοντος καὶ ὥραν 9.30 π. μ. ἐν τῷ Κτιματογραφῷ «Σαπφὼ» πρὸς συζητησιν καὶ ἐπιψηφισιν του Καταστατικου αὐτοῦ.

Μυτιλήνη τῇ 16η Ἰανουαρίου 1924

1—2 Ὁ Πρόεδρος, *Π. Σαλιάρης.*

— ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ κ. Χρῆστος Τριαντεφαῦ νὰ διεύθυνθῇ τοῦ γραφείου τοῦ κ. Ρόδολφου Ραλλη ὁ ὑπόσεων αφοῦ ὑπῆρξαν αὐτόν.

ΕΝΤΙΜΟΣ και καλη οἰκογενεια ζητεῖ οἰκιαν ἢ και ὀυο ἤ τρια δωματια μετα κουζινας προς ἐνοικιασιν. Πληροφορια παρ' ἡμῖν. 2—5

Ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ γιαουτὶς εἰς τὸ κοινὸν ὀδοιπορικὸν Πέτρος Κυριαζῆς ἐξακολουθεῖ τὰς ἐργασιας του καὶ πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν Κλικικὴν εὐρισκομένη ἀπώλειν Νέας Ἀγορᾶς. Ἀναλαμβάνει πᾶσαν ὀδοντιατρικὴν ἐργασιαν μὲ ἐγγυησιν, ἤτοι κατασκευὴν τεχνητῶν ὀδοντων χρυσῶν καὶ γεφυρῶν κατὰ τὸ Ἀμερικανικὸν συστημα. 9—15

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΛΛΗ

ΤΜΗΜΑ ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΩΝ

Καθιεῖται

Τὸ *«Μπιλμπέζ»* ἀνοιχθεῖ τὴν Παρασκευὴν 18ην τρέχοντος διὰ Σμύρνην, Χίον, Ρόδον, Ἀλεξάνδειαν, Μερσίναν, Ἀλεξανδρέταν, Λαοδίκειαν, Τρίπολιν, Βηρυτὸν, Κάϊφαν, Γραφφαν, Πόρτ Σαΐδ καὶ Ἀλεξάνδρειαν.

ΠΕΝΘΗ

† ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΜΙΛΗΣ

Ὁ θάνατός του ἐδημιούργησεν εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Μανδαμάδου ἕνα κενὸν πραγματικῶς δυσαναπλήρωτον. Ἐπειδὴ ἀπέθανεν ὁ γέρο Κομίλης· ἐξέλιπεν ὁ ἀγαθὸς οἰκογενειάρχης· ὁ εὐγενὴς πατριώτης· ὁ ἀλτρουϊστὴς προστάτης τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τοῦ δυστυχισμένου. Ὁ χαμὸς ποὺ θρηνεῖται ἀπὸ τὴν Κοινότητα Μανδαμάδου καὶ τὰ περίχωρα καὶ ἀπὸ παντοῦ ὅπου ἔχει διασδύσει ἡ πόνυσρδὴς πατριαρχικὴ του οἰκογένεια, ὡς πρόωρος. Διότι ὁ Κομίλης ἦτο ἑβδομήντα ὀκτὼ χρονῶν, ἐλέγετο γέρων.

Τί σημαίνει ὅμως. Ἡ ἰδιοσυγκρασία του τοῦ κάν ἔδιδε ὑπονοιαν γεροντικοῦ μαρασμοῦ. Μέχρι τῶν τελευταίων ἡμερῶν, πρὸ ἕνα ἐξαφνικὸ κρυολόγημα τὸν ἔρριψε καὶ τὸν καθήλωσεν εἰς τὸ κρεβάτι τοῦ θανάτου, ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι ὁ ἀκούραστος, ὁ ἀεικίνητος ἄνθρωπος μέτην πολυπλοκὴν δράσιν του, ποὺ τὴν ἐξήσκευαν οἱ νέοι. Καὶ δὲν ὑπῆρξε πόνος ποὺ τὸν ἐβασάνισε κατὰ τὰς ὀλίγας ἡμέρας· τῆς ἀσθενείας του ἄλλος ἀπὸ μίαν στοργικὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἰδικῶν του:

Δὲν τὸν ἄφηνεν νὰ βγεῖ ἔξω νὰ ἰδεῖ τοὺς πτωχοὺς φίλους του, ποὺ εἶχαν ἔσας τὴν ἀνάγκην του ἐπίσημες ἡμέρες ὅπως ἦταν τὰ Χριστούγεννα καὶ ἡ Πρωτοχρονιά.

***

Ἀκολουθῶ, μοῦ μὲ ὅλον τὸν Μανδαμάδον τὴν νεκρικὴν πομπὴν διὰ μέσου τῶν δρόμων τῆς κωμοπόλεως. Μία ἀτελειωτη σειρὰ ἀπὸ στεφάνους προηγεῖται. Ἀνάμεσά τους ξεχωρίζουν : Οἱ τῆς Κοινότητος, τῆς Λέσχης, τοῦ Σ.Ε.Σ. τῶν κ. κ. Παπανδρέου καὶ Σιφναίου καὶ ἄλλοι ἀπὸ τὰς πέριξ κοινότητας.

Εἰς τοὺς δρόμους, παντοῦ, ἀπὸ τὰ παράθυρα καὶ τὰ λιακωτὰ προβάλλουν πρόσωπα γυναικῶν, βαρυμένα ἀπὸ βαθυτάτην θλῖψιν. Πόση ἀγάπη! Καὶ πόσον εἰλικρινῆς καὶ ἀνεπίδεικτος ἡ ἐκδήλωσις! Καὶ ὕστερα εἰς τὸν Τεξιάρχη. Ὅταν ὁ διευθυντὴς τῶν Σχολῶν κ. Κοσμᾶς Σάμιος ἀποχαιρετᾷ τὸν «πολύτιμον νεκρὸν», ὅλοι εἶναι δακρυσμένοι· ὅλοι θρηνοῦν. Πόσοι νέοι δὲν θὰ ἐζήλεψαν τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως ποὺ ἐξεδηλώθησαν πλούσια εἰς τὸν θάνατον τοῦ γέροντος!

Γύρω εἰς τὸ φέρετρον εἶναι τὰ παιδιά του. Ἔσπευσαν ἀπὸ περιπλοῦν τῆς νήσου νὰ θερμάνουν μὲ τὴν στοργὴν των τὸν ἄρρωστον πατέρα. Καὶ τὸν κλαῖνε νεκρόν. Μόνον ὅσοι ἀγαποῦν πολὺ ἡμποροῦν νὰ πονοῦν ἔτσι βουβὰ καὶ νὰ θρηνοῦν σιωπηλὰ καὶ ἤρεμα.

***

Διὰ τοὺς ὀνητοὺς πνεῦ ἡ ζωὴ τῶν ἐκδηλώνεται τόσον εὐεργετικὴ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς συνανθρώπου, τοῦ, ἡ δυάσις τοῦ, τὰ ἔργα τοῦ εἶνε ὁ καλλίτερος ἐπιστάτης ὅμνος. Αὐτὰ ἐπιζοῦν· αὐτὰ μένουν· καὶ στέκουν ὀξέπαιτον καὶ ἀξιομίμητον παράδειγμα διὰ τοὺς, μεταγενεστέρους. Ἡ παράδοσις μεταδίδει ἀπὸ γενεᾶς, εἰς γενεὰν τὴν ἀγαθοεργὸν φῆμην τοῦ· καὶ οἱ ἀπόγονοι τιμοῦν καὶ γαιρέουν τὴν μνήμην των.

Ὁ Κομίλης εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς μάκαρας αὐτοὺς, ὀνητοὺς. Ἡ ζωὴ του ὁλόκληρη συνδέεται στενότατα μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Μανδαμάδου, εἰς τὰ χρόνια τῆς σκλαβιᾶς. Οἱ Τοῦρκοι ἀνεγνώριζαν τὴν εὐφυΐαν καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ,εὐεβόνιο τὴν σώφρονα πεῖραν του καὶ ἡ ἐχοντο πρόσυμα πάντοτε τὰς κοινοφελεῖς καὶ πατριωτικὰς ἐνεργεια, του. Ὅ,τι καλὸν ἔχει συντελεσθεῖ κατὰ τὴν προοδευτικὴν περίοδον εἰς τὸν Μαδαμάδον συνδέεται ,με τὸ ὄνομα τοῦ Κομίλη. Σχολεῖα, ἐκκλησίαι, ἐργυστάσια καὶ κοινοτικὰ κελδυμματα· ὅλα ἐθεμελιώθησαν ἐπάνω εἰς τὴν γαιτιώδη θέλησιν τοῦ γέροντος, ποὺ ἐπιστεύε φανατικὰ καὶ διεκήρυττε συχνὰ τὸ παλαιὸν ὄξιωμα ; « ἡ προκοπὴ τῶν ἀτόμων ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου.» Διὰ τοῦτο τὸ πένθος τῆς κοινωνίας Μανδαμάδου ποὺ ἐξεδήλωθη χθὲς ἐκεῖ ἦτο γενικὸν καὶ εἰλικρινὲ.

Ἀλλ' ὁ Κομίλης εἶχε καὶ γενικωτέραν πατριωτικὴν ἀξίαν. Τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ὀλεθρο ζε πάντοτε εἰ, αὐτὸν καὶ τὸν εὐεργετοῦσε δικαίως ἐπὶ ἐκ τῶν πολυτιμοτέρων προυχόντων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἰ ὁποῖοι ἀπεείλουν τὸ δικτυον τῆς Ἐθνικῆς κατηχήσεω; καὶ προπαγάνδας.

Θὰ μένει ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην μας ἡ ἐνδυναμις ὑπὸ τὴν ἀγωνίαν του ὁμα κατὰ Ἑλληνικὸν κινδυνο καὶ τὴν θλψιν του διὰ τὰς Ἐθνικὰς συμφορὰ. Ἐπιτρεψοῦσαν εἰς τὴν ἀγνὴν ψυχὴν του ὁσάν νὰ ἦσαν καθαρῶς ἰδιωτικαὶ τοῦ ὑποθέσεις. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ χορὰ καὶ ὑπερηφάνεια, κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς εὐτυχίας, δὲν ἠμποροῦσε νὰ εὕρῃ ἐκφραστικώτερον διερμηνευτὴν ἀφῆ τὴν κλμμιν τῶν ὡραίων γαλανῶν ὀφθαλμῶν τοῦ σκεπτικιστοῦ καὶ μεζὸ ἐνθουσιωνιος γέροντος.

Συμπονοῦμεν βαθύτατα τὴν φίλην οἰκογένειαν τοῦ ἀληθομνήμου μας νεκροῦ. Τοῦ στέλλομε τὸν τελευταῖον μας ἀποχαιρετισμὸν, ὅπως ὑπῆρξεν ἡ ἀγάπη του διὰ τοὺς δυστυχεῖς.

Ἡ ἐνθύμισις του ἀ, μείνῃ λευκὴ ὅπως ἦτο καὶ ἡ συνείδησις του. Π.

Ὁ Ἰατρὸς ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ ΣΑΝΙΔΗΣ

σπουδάσας καὶ ἐξασκήσας ἐπὶ **ὀκτὼ ἔτη** μετὰ τῶν Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν **Παρισίων**, δέχεται κατ' ἐξοχὴν ἐν τῇ **Κλινικῇ** του **ἀντικρυ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης** 9—12 καὶ 3—5

Ἀριθμὸς 15789

Περίληψις προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων

Ὁ συμβολαιογράφος καὶ κτίστικος Μυτιλήνης, Πέτρος Ν. Οἰκονομόπουλος, ἐδρεύων ἐνταῦθα,

Δηλοποιῶ ὅτι,

Τὴν Τρίτην 3 Φεβρουαρίου ἐνεστῶτος ἔτους 1924 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. μέχρι τῆς 12ης ὥρας μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιον μου ἢ ἑμοῦ καλουμένου ἐνώπιον τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν πλειστηριασμῶν ἐνταῦθα ἐξωθὶ τοῦ καφενείου τῶν Θεοδ. Γρηγορίου καὶ Βασιλείου Τριανταφύλλου ἐν τῇ πρὸ τοῦ Δημαρχείου Πλατείᾳ τὰ δια τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 6508 τῆς 4ης Νοεμβρίου π. ἔτους, 1923 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος, τῶν ἐν Μυτιλήνῃ Πρωτοδικῶν Παναγ. Ε. Γάκα, κατασχεθέντα ἀκίνητα τοῦ ὀφειλέτου Μ χαὴλ Παπτελῆ ἢ Πετρανοῦ, καὶ τοῦ Πύργου Θέρμη, καὶ ἤδη κρατουμένου ἐν ταῖς φυλακαῖς Χίου, ἤτοι 1) Ἓν ἐλαιόκτημα κειμενον εἰς θέσιν «Μπούρι» τῆς περιφερείας Πύργων Θέρμης τοῦ Δήμου Μυτιλήνης, ἐκτάσεως τριῶν ὥς ἐγγυστα στρεμμάτων. περιεχον περὶ τα 48 ἐλαιόδενδρα, συνορευόμενον γύρωθεν μὲ ὁμοια Κωνταν. Δρακου ἢ Γεραγιου, Βασ. Λύτρα, Πετινος, Ἀγγελῆ Ἀγγελῆ καὶ μὲ δρόμον. Ἐτιμηθὲν νομίμως ἀντὶ δραχμῶν πέντε χιλιάδων πεντακοσίων (5,500) καὶ 2) Ὁμοιον ἐλαιόκτημα, κειμενον εἰς τὴν ὡς ἄνω περιφέρειαν καὶ Δήμον, ἐκτάσεως δύο καὶ ἡμισυ ὥς ἐγγυστα στρεμμάτων περιεχον τριάκοντα ἑξ ἐλαιόδενδρα διαφόρου ἡλικίας καὶ ποιότητος, συνορευόμενον γυρωθεν μὲ ὁμοια Ἐλένη, Μαστεγιαννη, Γαληνου Παντελῆ, Βασιλειου Λύτρα, καὶ Κωνσταν. Δρακου ἢ Γεραγιοῦ.

Ἐτιμηθὲν ὁμοιως ἀντὶ Δραχμῶν τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (4500). Τὰ ἀνωτέρω ἀκίνητα τοῦ ὀφειλέτου Μιχαὴλ Παντελῆ ἢ Πειρανοῦ κατασχεθεντα ἐπὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 5ον τῆς 13ης Φεβρουαρίου π. ἔτους, 1923 ἀποφασεως, τῶν ἐν Χ ῳ Συνέδρῳ κατεστασης ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλητου, ἐπεσπεύσε τὴ, Εὐαγγελίας χήρος Ἀντ. Νικαὶ ἡ, αὐτοῦ Πύργω Θέρμης ἐπ. τῷ τέλει ἵνα πληρωθῇ 1) ἐφάπαξ ἐπιδικασθεῖσαν αὐτῇ ἀποζημιωσιν λογῳ διατροφῆ, Δραχμὰ, ἑπτὰ χιλιάδας πεντακοσίας (7500). 2) Δραχμὰς χιλιας πεντακοσίας (1500) ὡς χρηματικὴν ἀποζημίωσιν δια τὴν ψυχικὴν ὀδύνην ἡν ὑπεσὴ ἡ ἐπισπεύδουσα ἐκ τοῦ ἀδικήματος. 3) Δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε (75) ὡς ἀμοιβὴν ὁ κηγόρου τῆς καὶ 4) Δραχμὰς ἑκατὸν (100) ὡς ἔξοδα ἐπιτάγης κ.λ.π. ἤτοι ἐν ὅλῳ Δρ. χμὰς ἐν ἑξ χιλιαδας ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε (6175) καὶ ταυτας πάσας, ἐντόκως μεχρὶς τῆς φήσεως ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς. Ἡ πρωτη προσφορα ὡρισθη ὑπὸ τῆς ἐπισπευδουσης δι ἐν ἑκατὸν τοις ἀπαντῶν τὸ τρίτον τῆς γενομενῆς ἐκτιμῆσεως. Ἡ Κατακυρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλειονα προσφεροντα συμφωνως τῷ Νομῷ ὅπ. χρεωμενων νὰ κατακυρωθῇ τὸ ἐκπλειστηριασμα τοις μετρητοῖ, εἰς, ἐν Δημοσιον Ταμεῖον ἄλλως, ἐνεργησεται ἀνεπλειστηριασμὸς εἰς βάρος των κατὰ τας διατυξεις τοῦ Νομου. Τὸ φερεγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀποδοτου κρισεὼς του. Τὰ κληρικὰ δικαιωματα καὶ τὸ τόμιον δικαιωμα του Συμβολαιογράφου εἶναι εἰ, βαρος τοῦ τελευτ ου πλειοδότου, κοῦς, καὶ τὰ τέλη καὶ δικαιωματα τῆς περιληψεως κατακυρωτικῆς, ἐκθεσεως, μου καὶ τα ἔξοδα μεταγραφῆς αὐτῆς. Ἐγένετο ἡ ἀναρτυσα ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ἐν τῇ ἐντος τοῦ περβλου του Μητροπολιτικοῦ ναοῦ κωμῃ εἴκα τῆς Κοινοτητος, ἐν τῷ Συμβολαιογραφῳ σημερον την δεκατην πεμπτην (15 του μηνος) Ἰανουαρίου του χιλιοστου ἐννεακοσιοστοῦ εἰκοστου τεταρτου (1924) ἔτους ἡμεραν Τρίτην μετα μεσημβριαν καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ νομιμως.

Ὁ Συμβολαιογραφος, (L.S.) Π. Ν. Οἰκονομόπουλος. Ἀκριβὲς, ἀντίγραφον Μυτιλήνῃ σὐσημερον. Ὁ Συμβολαιογραφος Μυτιλήνης Π. Ν. Οἰκονομόπουλος.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΣ III

Κοντάκ, ἀ ὀτερον πάντων των γνωσιων ἐν Μυτιλήνῃ. **Κτκὲρ** διόφορα, (Βενιδε..., Σαρτιές, Βανανα, Ἀνανᾶ, Βανάο, Τοεμετ, Πιπερμεντ) ἐφαμιλα των κολλιτέρων Εἰγκαπέικων, **Κρασεὰ** θεσσαλεὶ, ὡ, καὶ ιο περιφημον κρασι Μαλεγο, **Τσίπουρο** ἀγιον διπλῆς ἀποστεῖμης ἀπο πραγματικον γλυκανισον, ὁλα ἐξαιρετικῆς ποιοτητος, πωλοῦνται **μὲ τὴν ὀκᾶ,** ἐπ' εὐκαιρίᾳ των ἑορτῶν, εἰς πρωτοφανῆ τιμὴν, εἰς, ἐν νέον καταστημα **ΔΩΝΣΤ. Β. ΣΠΑΒΕΡΑ** Βεστρικ 'Αγ.ρά, ἀπέναντι χανιου Πατσοβελο, πλησιον τῆς Μητροπολεως.

Γάλα Ὁλλάνδια

Ζητεῖτε πάντοτε τὸ συμπεπυκνωμένον γαλα μορκος «*Ὁλλάνδια*» πωλούμενον εἰς ὅλα τα φαρμακεῖα καὶ παντοπωλεῖα. Εἶναι τὸ φρεσκώτερον καὶ ὑγιέστερον ὑπευθέμας ἀπ' τα ἀγοραζόμενα.

ΠΟΔΕΙΤΑΙ ὀστεοκαθαριστήριον (κοσκινο) zigzag, συνεπιμαυ, Ἰσοῦμου. Ἐργολεῖον τελειων καὶ κοινωνεῖ, κοιδλήλιον διὰ μεγαλα ἐργοστασια. Πληροφορεῖται παρὰ τῷ κ. Ἰωάννῃ Χ. Βιντ φίλ; Πολυκίτου. 8

ΠΟΔΕΙΤΑΙ μαγγανοπήγαδο μὲ ὅλα του τὰ ἐξαρτήματα ἀποδεκτὸς κοινεργές. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δημητρίῳ Ε. Ψύρρα, Γέρα. 4—4

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἀριθ. 2608 ΑΘΗΝΑΙ 16 Ἰανουαρίου ὥρα 9

Ἀγγλία, Σερβία καὶ Τουρκία
Ἀναγνωρίζουν τὴν Κυβέρνησιν

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις διεβίβασε πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν τοιαύτην διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένου της ἔγγραφον ἀναγνώρισιν. Ἐξ, τὸ ἔγγραφόν της ἡ Ἀγγικὴ Κυβέρνησις ἐκφράζει συγχρόνως τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ τὴν σχηματισθεῖσαν Κυβέρνησιν. Ὡσαύτως προέβησαν τηλεγκῶς εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Κυβερνήσεως ὁ κ. Πάσιτς καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Τουρκίας Ἰσμέτ. Ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἀναμένεται ἡ ἀναγνώρισις τῆς Κυβερνήσεως ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Τὸ γεγονὸς θεωρεῖται γενικώτατα ὡς διπλωματικὸς θρίαμβος τοῦ Βενιζέλου.

Συμφωνία Σερβίας καὶ Ἰταλίας διὰ τὸ Φιοῦμε

Μεταξὺ Σερβίας καὶ Ἰταλίας ὑπεγράφη συμφωνία διὰ τὸ Φιοῦμε φέρουσα χαρακτῆρα συμμαχίας.

Ὁ Ὀθωναῖος εἰς Ἀθήνας. — Τὸ Δυναστικὸν

Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ Στρατηγὸς Ὀθωναῖος καὶ ἐπεσκέφθη τὸν νέον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν ὑπουργὸν κ. Γόντικαν. Ἡ ἄφιξις τοῦ κ. Ὀθωναίου σχετίζεται μὲ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ φρονήματος τοῦ Στρατοῦ, ἐπιμένοντος εἰς τὴν ταχεῖαν ἐπίλυσιν τοῦ δυναστικοῦ ζητήματος.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀμνηστείας ὑπὸ μελέτην

Τὸ ζήτημα τῆς παροχῆς ἀμνηστείας εἰς τοὺς καταδίκους τοῦ τελευταίου στασιαστικοῦ κινήματος καὶ τοὺς λοιποὺς πολιτικοὺς καταδίκους ἐτέθη ὑπὸ μελέτην τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῶν ὑπουργείων Στρατιωτικῶν καὶ Δικαιοσύνης.

Ἀρθ. 2615 ΑΘΗΝΑΙ 16 Ἰανουαρίου ὥρα 10

Τὸ κείμενον τῆς Ἀγγλικῆς Διακοινώσεως

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἄγγλου Ἐπιτετραμμένου διαβιβασθεῖσα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρυσσον διακοίνωσις τῆς Ἀγγλίας λέγει ὅτι συνεπείᾳ ὁδηγιῶν τοῦ Ἄγγλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ ἐν Ἀθήναις ἐπιτετραμμένος ἔχει τὴν τιμὴν ν' ἀνακοινώσῃ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἔχει πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Βενιζέλου καταρτισθεῖσαν Κυβέρνησιν καὶ ἐπαναλαμβάνει τὰς διπλωματικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Πρεσβεύτης τῆς Ἀγγλίας ἐν Ἀθήναις, λέγει ἡ Διακοίνωσις, διορισθήσεται προσεχῶς. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως παρακαλεῖται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὅπως ἀναγνωρίσει ἐπισήμως ὡς προσωρινὸν τοιοῦτον, τὸν ἤδη ἐν Ἀθήναις Ἐπιτετραμμένον.

Μ. ΡΟΔΑΣ

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Δι' ὅσους ἐκ τῶν κ. κ. καταναλωτῶν καὶ πωλητῶν κοιλὰκ Πειραιῶς δὲν ἐδοκίμασαν εἰσέτι τὸ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐργοστασίου Κων Λούλου καὶ Τσιοτρα τοιοῦτον, τὸ ἀναγνωρισθὲν παρ' ὅλων ὡς ἀνωτέρου παντων τῶν εἰσαγομενων ἐν Λεσβῳ ἔχον δὲ καὶ τὴν εὐρυτέραν ἐν τῇ Νήσῳ διάδοσιν, συνιστᾶται θερμῶς μία δοκιμή. Εἶναι ὄχι μονον ἀνωτερον λόγῳ ποιότητος καὶ *βαθμῶν* ὅλων τῶν ἄλλων ἀλλα καὶ εἰς τὴν τιμὴν εὐθηνώτερον κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν ποιότητα καὶ τοὺς βαθμοὺς αὐτοῦ. Τὰ ζύγια τῶν βαρελιῶν ὡς καὶ τὸ σπεβαρον τῶν κενῶν εἶνε πάντοτε ἀκριβέστατα, ἡ δὲ ἐφετεινὴ ποιότης αὐτοῦ δηλοῦται ὅτι θὰ εἶναι ἀνωτερα ὅλων τῶν ἄλλων ἐτῶν.

Ὁ Ἀντιπρόσωπος
13—25 *Νικόλ. Κύπριος*

— ΤΟ ΛΟΥΤΡΟ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Μόνο στο χαμάμι τοῦ Μπίνου πίσω απ' το πολιτικό Νοσοκομεῖο απολαμβάνετε λουτρό. Καθαριότης, ἡσυχία, θαλπωρή, τάξις, ἀντιμετώπισις προθυμία καὶ ὅτι ἄλλο θέλετε.

Εἰδοποίησις

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. κ. Διδάσκαλοι καὶ Διδασκαλίσσαι ὅτι ἐφθασαν ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῶν κ. Ἀδελφῶν Χ' Δανιηλ τα Ἀλφαβητοῦρα Συνθκη μέρος Α' τῆς Δημοτικῆς Γλωσσης πρώτης τάξεως· τιμᾶται ἑκαστον δρχμα, 4.40. 3—3

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Καταθέσεις Δραχμῶν
» α΄. ζητησεις 4 %
» μὲ προειδοποίησιν 5 ἡμερῶν 4 1/2 %
» 6 μηνῶν 5 %
» 1 ἐτους 5 1/2 %
Ταμιευτήριον μέχρι Δρ. 15000 ἀπηλλαγμένον παντος φόρου 4 1/2 %
Καταθέσεις εἰς Συνολαγμα
ἐπὶ Λοιδινου 3 %
» » Παρισιων 3 %
» » Ἀμερικῆς 2 1/2 %

Ἀγορὰ Συναλλαγματος ἐν γένει εἰς τας τιμὰς τῶν Ἀθηνῶν φέρμα. Δανεια ἐπὶ Ἐμπορευματων. Χρεωγραφων. Προεξοφλησεις Φοριωτικων. Ἀγοραπωλησιαι Χρεωγραφων. Ἔκδοσις επιταγῶν καὶ ταχεγραφικῶν ἐντολῶν ἐπὶ ἐσωτερικοῦ μὲ μικρὰς προμηθείας.

ΕΜΠΡΟΣ!!

Ὅσοι θέλουν νὰ σώσουν τὴν ὑγείαν πρέπει νὰ πίνουν τὰ

ΑΓΝΑ ΚΡΑΣΙΑ ΚΑΛΑΟΝΗΣ

ποὺ βρίσκουν μόνον στοῦ

Ἀνδρέα Κ. Γρηγορίου ἢ Ἀγιασσώτου

συνοικία Πόρτας

Μία ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ. Ἐπίσης πωλεῖται Κονιὰκ τῶν Ἐργοστασίων Παραιῶς **Φινοπούλου** καὶ *Δούλου—Τσάρα* χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ. 8—15

ΚΑΡΑΜΕΛΛΑΙ γεμισται πολυτελείας μὲ τεραστίαν ἐκλεκτὴν ποιότητα τῆς Ἑταιρείας «**Ἥλιος**» Πειραιῶς. Πωλοῦνται εἰς εὐθυνὰς τιμὰς εἰς τὸ Γροφεῖον τοῦ ἐνταῦθα Ἀντιπροσώπου τῆς Ἑταιρείας.

8—15 *Νασοπούλου — Διαμάντη*

**ΖΗ